

ANNEX 8

Assemblea a la fusteria

Diuen que una vegada hi va haver una estranya assemblea a la fusteria. Va ser una reunió de totes les eines... per a arreglar les seves diferències.

El martell va exercir la presidència, però l'assemblea li va notificar que havia de renunciar. La causa? Feia massa soroll! I, a més, es passava el temps colpejant. El martell va acceptar la seva culpa, però va demanar que també fos expulsat el cargol; va dir que calia donar-li moltes voltes perquè servís per quelcom.

Davant de l'atac, el cargol va acceptar també, però al seu torn va demanar l'expulsió de la llima. Va fer veure que era molt aspra en el seu tracte i sempre tenia friccions amb els altres.

I la llima hi va estar d'acord, a condició que fos expulsat el metre que sempre es passava l'estona mesurant als altres segons la seva mesura, com si fos l'únic perfecte.

En això va entrar el fuster, es va posar el davantal i va iniciar el seu treball. Va utilitzar el martell, la llima, el metre i el cargol. Finalment, la tosca fusta inicial es va convertir en un moble la mar de bonic.

Quan el taller va quedar un altre cop sol, l'assemblea va re-preneure la deliberació. Va ser llavors quan la serra va prendre la paraula i va dir: "Senyors, senyores: ha quedat demostrat que tenim defectes, però també ha quedat clar que el fuster treballa amb les nostres qualitats. Això és el que ens fa valuosos. Així que no pensem ja en els nostres punts febles i concentrem-nos en la utilitat del millor de cadascú".

L'assemblea va trobar llavors que el martell era fort, el cargol unia i donava força, la llima era especial per a afinar i perfilar asprors i van observar que el metre era necessari i exacte. Es van sentir llavors un equip capaç de produir mobles de qualitat. Es van sentir orgullosos de les seves fortaleeses i de treballar junts.

Passa el mateix amb els éssers humans. Observeu-ho i ho comprovareu.